

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/29/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3815000359
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Tóth
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3815000359.4

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Tótha a sudcov JUDr. Jozefa Janíka a JUDr. Františka Kováča, v trestnej veci proti obžalovanému D. W., nar. XX.XX.XXXX v W., pre prečin krádeže podľa § 212 ods.2 písm.f), ods.3 písm.b) Tr.zák., o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu v Prievidzi zo dňa 3.3.2016, sp.zn. OT/71/2015, na verejnom zasadnutí konanom dňa 28. apríla 2016 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr.por. sa odvolanie obžalovaného D. W. z a m i e t a .

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu v Prievidzi zo dňa 3.3.2016, sp.zn. OT/71/2015, bol obžalovaný D. W. uznaný vinným pre prečin krádeže podľa § 212 ods.2 písm.f), ods.3 písm.b) Trestného zákona na tom skutkovom základe, že dňa 17.08.2015 v čase okolo 20,35 hod. v F., na A. ulici č. XA, v OC O. v predajni Carisma odcudzil bez použitia násilia zo sklenenej vitríny hodinky: 1 ks ICE WATCH typ ICE.NYW.S.S.14 v hodnote 69 eur, 1ks FILLA typ 453-02 v hodnote 99 eur, 1 ks Alpha Saphir typ 285E v hodnote 49,90 eur, 1 ks Breil typ TW0834 v hodnote 49 eur, s ktorými ušiel z predajne, kde bol následne pristihnutý zamestnankyňou a hodinky boli vrátené nepoškodené na predajnú plochu, čím vznikla spoločnosti ZECCHINO s.r.o., Fraňa Mojtu 18, Nitra 949 01, IČO: 46 452 443, škoda vo výške 266,90 eur, napriek tomu, že bol dňa 3.5.2015 postihnutý za priestupok proti majetku podľa § 50 ods. 1 z.č. 372/1990 Zb. blokom na pokutu nezaplatenú na mieste vo výške 30 eur, č. bloku 13022019 a hoci bol rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 2T 82/2014 zo dňa 4.6.2014, právoplatný dňa 4.6.2014, odsúdený za prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/, ods. 3 písm. b/ Trestného zákona.

Za to bol odsúdený podľa § 212 ods. 3 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 4 Trestného zákona, § 37 písm. m/ Trestného zákona, na nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Trestného zákona zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Citovaný rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože ho ihneď po vyhlásení napadol odvolaním obžalovaný D. W. proti všetkým jeho výrokom, ako aj konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Vo svojom písomnom odôvodnení, ale i v odôvodnení prostredníctvom obhajkyne uviedol, že prečin nespáchal, pričom od počiatku sa obhajoval tým, že si skutok nepamätá, nakoľko v čase jeho spáchania bol nepríčetný. Do tohto stavu bol privedený dvoma dievčatami, s ktorými trávil čas pred spáchaním skutku a ktoré mu museli naliať do nápoja nejakú omamnú látku. O tejto skutočnosti upovedomil aj príslušníkov PZ, ktorí boli privolaní k skutku a predvádzali ho tiež na policajnú stanicu. Nakoľko si bol vedomý, že jeho stav nemohol byť spôsobený alkoholom, požiadal príslušníkov polície o vykonanie krvných testov, títo ho však podrobili iba dychovej skúške na zistenie množstva alkoholu v krvi. Príslušníci polície tak porušili základnú zásadu trestného konania uvedenú v § 2 ods.10 Tr.por., keďže nepostupovali tak, aby bol náležite zistený skutkový stav veci a zmarili jeho možnosť dokázať, že v čase skutku bol nepríčetný. Rovnakého pochybenia sa následne dopustil aj súd prvého stupňa, keď jeho návrh na vykonanie dôkazu

výsluchom týchto príslušníkov polície zamietol. Naviac podľa jeho názoru z vykonaného dokazovania nie je možné jednoznačne vyvodiť záver, že by skutok, ktorý sa mu kladie za vinu, skutočne spáchal. Poukázal pritom na rozpory vo výpovedi svedkyne Q. ako aj svedkyne M., na ktoré poukazoval už pred súdom prvého stupňa. Pritom svedkyňa M. nie je vo veci nezaujatá, nakoľko predtým bola zamestnankyňou poškodenej. Kamerový záznam ho zo skutku neusvedčuje, nakoľko na tomto nie je vôbec vidieť čo nesie v rukách a domnieva sa, že to bol mobilný telefón, ktorý podľa vyjadrenia svedka C. stále držal v rukách a telefonoval z neho. Príslušníci polície pochybili aj v tom, že si od poškodenej nevyžiadali a neprezvali kamerový záznam zachytávajúci vnútorný priestor predajne poškodenej, ktorý by mohol potvrdiť alebo vyvrátiť tvrdenie svedkyne M.. Podľa vyjadrenia svedkyne Q., splnomocnenca poškodenej, si pritom príslušníci polície záznam neprevzali dôvodiac, že sa obvinený k skutku priznal, čo však nie je pravdou. Vyššie uvedené skutočnosti nasvedčujú tomu, že napadnutému rozsudku predchádzalo konanie s podstatnými chybami a boli porušené ustanovenia Trestného poriadku, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci. Preto navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok podľa § 321 ods.1 písm.a) Tr.por. zrušil v celom rozsahu a vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní, zástupkyňa krajskej prokurátorky v konečnom návrhu uviedla, že napadnutý rozsudok považuje za správny a zákonný a navrhla odvolanie obžalovaného podľa § 319 Tr.por. zamietnuť.

Obhajkyňa obžalovaného sa v celom rozsahu pridržala písomne podaného odvolania a navrhla, aby krajský súd napadnutý rozsudok zrušil v celom rozsahu a vec vrátil súdu prvého stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie.

Obžalovaný uviedol, že sa pridriava návrhu svojej obhajkyne.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 Tr. por. alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Tr. por., preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Odvolací súd podľa § 317 ods. 1 Tr.por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Preskúmajúc z podnetu podaného odvolania obžalovaným napadnutý rozsudok v intenciách § 317 Tr.por. odvolací súd zistil, že súd prvého stupňa vo vzťahu k rozhodovaniu o vine v záujme zistenia skutkového stavu veci vykonal všetky dostupné a potrebné dôkazy, ktoré správne vyhodnotil na základe vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo aj v ich súhrne, ako mu ukladá ustanovenie § 2 ods. 12 Tr. por. a dospel k správny skutkovým zisteniam i právny záverom, ktoré v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. aj podrobne a vecne správne v napadnutom rozsudku odôvodnil. So zreteľom na vykonané dôkazy a to výpovede svedkýň P. Q., F. M., P. C., znalecký posudok z odvetvia psychiatrie, listinné doklady o hodnote odcudzených hodínok, priestupkové konanie, ako aj rozsudok Okresného súdu Prievidza sp.zn. 2T/82/2014 zo dňa 4.6.2014, na ktoré súd prvého stupňa poukázal v odôvodnení napadnutého rozsudku, ktoré na seba nadväzujú, navzájom sa podporujú a dopĺňajú, nemal ani odvolací súd pochybnosti o vierohodnosti a správnosti skutkových zistení, ale i záverov okresného súdu vo vzťahu k právnej kvalifikácii konania obžalovaného, ktoré majú oporu vo vykonanom dokazovaní. Obrana obžalovaného, že v čase činu bol nepričetný bola vyvrátená znaleckým posudkom znalcov z odvetvia psychiatrie, ktorých do konania pribral súd na preverenie jeho obrany. Znalci vyšetrili obžalovaného, oboznámili sa s jeho výpoveďou a zadováženými dôkazmi, pričom okrem iného v záveroch znaleckého posudku uviedli, že správanie obžalovaného v priebehu spáchania skutku a po jeho spáchaní v kontexte s celou jeho životnou históriou vylučuje prítomnosť prechodnej krátkodobej poruchy vedomia s následným pamäťovým výpadkom po podaní „neznámej látky“. Obžalovaný mohol a vedel v čase činu rozpoznať protiprávnosť svojho konania a svoje konanie ovládať v plnom rozsahu. V súvislosti s uvedeným potom nebolo potrebné vypočúvať príslušníkov polície, tak ako sa toho domáhal obžalovaný a okresný súd nepochybil, keď tento návrh na doplnenie dokazovania zamietol. Pokiaľ ide o námietky vo vzťahu k výpovediam svedkýň P. Q.,

F. M., s týmito nemožno súhlasiť, je potrebné uviesť, že v zásadných okolnostiach popisu skutku v ich výpovediach neboli rozpory a tieto usvedčujú obžalovaného. Skutočnosť, že svedkyňa M. bola v minulom období zamestnankyňou poškodenej, nemôže sama osebe znamenať jej zaujatosť a už vôbec nie nepravdivosť jej výpovede, tak ako sa to snažil naznačiť obžalovaný. Na takúto nepravdivú výpoveď by ani jedna zo svedkýň nemala motív, už aj s poukazom na to, že odcudzené hodinky boli do predajne vrátené. Napokon skutočnosť, že si zasahujúci príslušníci polície od poškodenej po čine nevyžiadali a neprezvali kamerový záznam zachytávajúcu vnútorný priestor predajne, pričom tento už nebolo v neskoršom konaní možné zabezpečiť, bolo síce pochybením, avšak na podklade ďalších zabezpečených a vykonaných dôkazoch konštatovaných súdom prvého stupňa a po ich vyhodnotení bolo možné urobiť nepochybný záver o vine obžalovaného, ktorý svojim konaním popísaným v skutku nepochybne naplnil skutkovú podstatu prečinu krádeže podľa § 212 ods.2 písm.f), ods.3 písm.b) Tr.zák. Odvolací súd poukazuje na to, že v dvojinštančnom súdnom konaní rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa tvoria jednotu, a preto je nadbytočné, aby odvolací súd opakovane vo svojom rozhodnutí správne skutkové a právne závery súdu prvého stupňa, ktoré si odvolací súd v plnom rozsahu osvojil a v podrobnostiach naň poukazuje. Odvolacie námietky obžalovaného sú napokon len opakovaním argumentov a jeho obrany uvádzanej už pred súdom prvého stupňa, s ktorou sa okresný súd náležite vysporiadal a ktoré ani odvolací súd nepovažoval za dôvodné. Vyššie uvedené skutočnosti sú len tie najdôležitejšie, ktoré považoval odvolací súd za potrebné uviesť vzhľadom na argumentáciu uvádzanú v odvolaní vo vzťahu k skutkovým a právnym záverom prvostupňového súdu, pričom s podrobnejším odôvodnením v tomto smere odkazuje na odôvodnenie rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Napokon tiež pri ukladaní trestu okresný súd správne prihliadol na všetky skutočnosti a zásady podľa § 34 ods. 1 až 4 Tr. zák. dôležité z hľadiska jeho ukladania, najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, prirážajúce a poľahčujúce okolnosti, osobu páchatela, jeho pomery a možnosti nápravy. O osobe obžalovaného bolo zistené, že v mieste bydliska o ňom bližšie informácie nie sú známe, súdne trestaný doposiaľ bol 9 krát, prevažne za majetkovú trestnú činnosť, z toho 5 odsúdení má zahladených. Okrem odsúdenia, ktorý je súčasťou stíhaného skutku, bol trestným rozkazom Okresného súdu Prievidza zo dňa 9.8.2013 sp.zn. 0T 78/13, právoplatným dňa 24.8.2013, odsúdený pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c/, písm. f/ Trestného zákona na nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov v ústave na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Pred týmto odsúdením bol obvinený odsúdený rovnako za prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/, ods. 3 písm. b/ Trestného zákona rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp.zn. 3T/43/10 zo dňa 24.3.2010, právoplatným dňa 24.3.2010, na trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp.zn. 1T 19/09 zo dňa 11.3.2009, právoplatným dňa 11.3.2009 bol obvinený D. W. odsúdený pre zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. d/ trestného zákona na nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 2 roky a 8 mesiacov v ústave na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Obvinený bol v roku 2013 postihnutý jedenkrát za priestupok proti majetku a jedenkrát za priestupok proti verejnému poriadku.

Obžalovanému teda v zmysle § 37 písm. m) prirážovalo, že už bol za trestný čin odsúdený, poľahčujúce okolnosti súd nezistil. Po preskúmaní výroku o treste a s prihliadnutím na všetky skutočnosti dôležité z hľadiska potrestania obžalovaného odvolací súd zistil, že uložený trest odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby ustanovenia § 212 ods. 3 Tr. zák. upravenej s použitím § 38 ods.4 Tr.zák. v trvaní 18 mesiacov, je trestom zákonným, primeraným a bude ním splnený jeho účel uvedený v ustanovení § 34 ods.1 Tr. zák. Nakoľko obžalovaný bol v posledných desiatich rokoch vo výkone trestu odňatia slobody, súd ho tiež správne podľa § 48 ods.2 písm. b) Tr.zák. zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Z týchto dôvodov odvolanie obžalovaného D. W. odvolací súd nepovažoval za dôvodné a preto ho podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.